

Насловна страна
Међународне војне игре 2019

| 4 |
У фокусу
ВОЈСКА СРБИЈЕ
НА ЦРВЕНОМ ТРГУ

На састанку министара одбране Републике Србије и Руске Федерације Александра Вулина и генерала армије Сергеја Шојгуа у Москви, 17. августа, у пријатељској атмосфери разговарано је о наставку војнотехничке сарадње и констатовано да ће све што је планирано за ову годину бити и реализовано

Магазин Министарства одбране и Војске Србије „Одбрана“ наставља традицију „Ратника“, првог војног листа у Србији, који је изашао 24. јануара 1879.

Издавач

Медија центар „ОДБРАНА“
Београд, Браће Југовића 19
medijacentar@mod.gov.rs

Директор

Стевица С. Карапанџин, пуковник

Главни и одговорни уредник

Драгана Марковић

Извршни уредник

Душан Глишић

Уредник

Мира Шведић

Новинари

Владимир Вјештић, Мартина Новак

Сарадници у броју

др Раденко Мутавић,
потпуковник Владимир Почуч, Звонимир Пешић

Дизајнер

Оливера Синадиновић

Фотографи

Горан Станковић (уредник), Даримир Банда,
Јово Мамула, Душка Стефановић

Језички редактори

мр Наташа Николић, Слађана Мирчевски

Коректор

Слађана Грбља

Секретар редакције

Татјана Шућин

Телефони

Директор 3241-258; 23-809
Главни и одговорни уредник 3349-489;
Секретар редакције 3201-809; 23-079
Графичка припрема 3240-019; 23-583
Маркетинг 3201-728; 23-728; 3349-536
Продаја 3201-810; 3241-254; 23-810
Телефакс 3241-258

Адреса

11000 Београд, Браће Југовића 19
odbrana@mod.gov.rs, redakcija@odbrana.mod.gov.rs
www.odbrana.mod.gov.rs

Жиро-рачун

840-312849-56 МЦ „Одбрана“

Претплата

Анжелика Стојанов
pretplata@odbrana.mod.gov.rs
Претплата 3241-009; 3201-995; 23-995

За припаднике МО и Војске Србије преко РСЦ
месечно 80 динара. За претплатнике преко
Банка Поштанска штедионица
месечно 90 динара.

Штампа „ПОЛИТИКА“ АД, Београд
ISSN 1452-2160, COBISS.SR-ID 125540364

Магазин излази месечно

- 6 | Међународне војне игре 2019
Спој силе и душе
- 11 | „Војни рели“
Медаље са истока Русије
- 13 | Бригадни генерал Жељко Кузмановић
Овде смо и виђени и цењени

Стајна тачка

- 14 | Јубилеј српског војног санитета
Најбољи у најтежим временима

Систем

- 20 | Капетан бојног брода Милан
Коњиковац
Оптимизам с покрићем
- 24 | Поводом Дана рода авијације
Нови узлет
- 28 | Може и овако
Прославу обележила акција
давања крви
- 29 | Сто година од формирања
организације резервних војних
старешина Србије
Допринос одбрани земље
- 30 | Наташа Аризанов, кадеткиња завршне
године 140. класе Војне академије
Мој пут

Техника

- 32 | Компанија „Patrimons Automotiv“ доо
Корак испред захтева тржишта

Специјални прилог

- 33 | 120 година Уметничког ансамбла
МО „Станислав Бинички“
Мелодија историје

Глобално

- 47 | Колумна
Зашто је ликвидиран Споразум
о уништењу ракета средњег и
кратког домета
- 48 | Милоје Нешић
Заједнички именитељ смрти
- 53 | Уродњавање рата
Жртвовање жртава

Историја

- 57 | Откривено спомен-обележје генералу
Драгиши Масалу
Војник судбине
- 58 | Пробој Солунског фронта
Српски војник истински херој
Великог рата

Култура

- 65 | Ненад Јанковић – др Неле Карајлић
Заборав је лек за стид

Огласи

- 69 | Сервисне информације,
конкурси

„Одбрана“ је члан Европског
удружења војних новинара

Пишу за
„Одбрану“

Др Александар
Животић, професор
Филозофског
факултета
у Београду

Потпуковник
Горан Топаловић
Центар за мировне
операције

Гордана Крајачић
професор историје
музике

Заставник прве класе
Радослав Спасић,
Репрезентативни
оркестар Гарде

ИЗ НОВИНАРСКЕ БЕЛЕЖНИЦЕ

Када сам негде почетком деведесетих први пут кренула у Москву на службени пут, позвао ме је на разговор пуковник Иво Матовић, тадашњи главни и одговорни уредник „Војске”, часописа који је претходио „Одбрани”. После назнака на шта треба да обратим пажњу, о чему да водим рачуна, замолио ме је да лично за њега урадим нешто. Узела сам папир и оловку, очекујући списак на коме би евентуално могла да се нађе нека специфична потрештина из Русије... То што је уследило никако нисам очекивала. Пуковник Матовић ме је замолио да, када се нађем на Црвеном тргу, а свакако то мора да се догоди, застанем негде око његовог центра, погледам у небо и изговорим: „Мајко Русијо, пуковник Иво Матовић те поздравља”. После кратке станке, као последице приличног изненађења, запитала сам гласно: „Откуд то? „Био сам руски ђак” – одговорио је кратко, и поновио молбу.

У Москви ме је, како то обично бива, за кратко време боравка чекало много посла. Једне вечери, нешто пре поноћи, домаћини су предложили да одемо до Црвеног трга и чујемо чувено сагласје са звоника околних цркава. Слушајући ту мелодију први пут у животу, окружена пространством трга, нисам могла а да не погледам у небо и тихо, скоро за себе, изговорим тражену реченицу. По повратку у Београд известила сам пуковника да сам поверену мисију извршила.

Много година касније нашла сам се у Рјазању, са идејом на напишем репортажу о руском Спецназу, чији се гарнизон и школски центар ту налазе. Истовремено сам пратила филмски фестивал „Златни витез”. Преговори су трајали данима, чекала се сагласност из Москве...

Драгана Марковић

*Слушајући њу
мелодију први пут
у животи, окружена
пространством
трга, нисам могла
а да не погледам у
небо и тихо, скоро
за себе, изговорим
тражену реченицу.
По повратку у
Београд известила
сам пуковника да
сам поверену мисију
извршила*

Последњег дана мог боравка испред хотела у ком сам била смештена зауставило се војно возило. „Чека вас командант гарнизона” – саопштио је уздржано војник. Све што је уследило било је део уобичајеног новинарског рада. Разговор је трајао прилично дуго. Када је завршен, пуковник ме је повео ка излазу, застао, отворио једна бочна врата у ходнику и рекао: „Изволите”. После само пар корака нашла сам се на сцени. Испред позорнице, у сали, седело је стотинак курсиста ВДВ (ваздушно-десантне војске). Маскирна униформа, испод ње плаво-бела мајица... Сви високи, плави – одабрани. Пуковник ме је представио као војног новинара из Србије, замолио да се обратим публици, а онда да присуствујем кратком уметничком програму који је приређен за ту прилику. Након пар секунди размишљања одлучила сам да испричам причу о пуковнику Матовићу. Када сам је изговорила салом се проломио звук наглог устајања, скоро у такту, с руком подигнутом у поздрав уследило је громогласно: три пута УРА за пуковника Матовића. Вратила сам се у Београд. Пуковник Иво Матовић одавано већ није био главни и одговорни уредник. Посетила сам га и испричала догађај из Рјазања. Ђутао је дуго, а у тој тишини пар капи нашло је свој пут браздом боре низ увек строго лице.

Припремајући за штампу септембарски број „Одбране”, уз текст о Међународним војним играма, великим делом одржаним у Русији, наслањам и ово никад објављено сећање из новинарске бележнице, као допринос тези да уз официјалне односе између земаља увек постоје и они људски, проживљени – који допуњују слику.!